

Puiu Gherghe sau vocația prieteniei

Nu-ți trebuie timp îndelungat sau să lucrezi împreună pentru ca să cunoști un om. O simplă intersectare, o cunoaștere mai de la distanță îți este, uneori, îndeajuns pentru o bună cunoaștere. Este cazul universitarului craiovean, arheologul Petre Gherghe, căruia îi spunem cu toții „Puiu”. E mai familială această adresare și asta spune ceva despre personalitatea sa: că are vocația prieteniei, a colegialității fără ranchiună. Nu știu de când îl cunosc. Parcă dintotdeauna. În tot cazul, de la Centrul de Științe Sociale și politice (Institutul de Cercetări Socio-Umane „C.S. Nicolăescu-Plopșor” din Craiova, al Academiei Române), unde a venit de la Muzeul Gorjului, instituție de cultură și știință care a format nu numai muzeografi sau cercetători, dar și caractere. Și acesta este mare lucru!

A fost directorul Muzeului Olteniei, o instituție ca oricare alta, cu problemele ei specifice, cu oamenii ei diferiți. Puiu Gherghe era mereu vesel, cu zâmbetul pe buze. Te saluta întotdeauna primul, cu cordialitate și sinceritate. Pe subalterni îi privea drept colegi. Și aceștia își executau atribuțiile de serviciu cu bună plăcere; nu-i vedeam capabili să se certe cu directorul Petre Gherghe, cum nu vedeam posibilitatea ca directorul să-i certe. Rușinea față de un asemenea șef și bunul simț erau determinante în realizarea unui climat de lucru normal la Muzeul Olteniei.

Și mai lucra, împreună cu el, și soția sa, Otilia Gherghe, excelentă cercetătoare și autoarea unor cărți de istorie, în care contribuțiile documentare sunt esențiale. Soț și soție în aceeași instituție. O armonie deplină. N-am auzit de nicio bârfă pe această temă, nu s-au format „bisericuțe”. Îi unea pasiunea pentru istorie, în general, pentru muzeografie în special, seriozitatea și... caracterul. Oare ce-și vorbeau soții Gherghe în afară de istorie, de profesia lor?!

De la Muzeul Olteniei, Puiu Gherghe a trecut la Universitate. O trecere firească, o cale, un drum pe care și l-a construit singur. La Universitate, a urcat toate treptele profesionale, ajunge, pe merit, profesor universitar. Căci, în cazul soților Gherghe meritocrația nu este un termen expirat. Mai mult, fiul lor, Cosmin, a călcat pe urmele părinților, fiind și el cadru universitar (dar și un avocat). O familie de istorici, deci, pe care Cetatea Băniei se poate baza. Căci ea, familia Otilia, Petre și Cosmin Gherghe sunt oameni ai cetății, care s-au integrat spiritului și mentalității ei și au muncit pentru faima Cetății. Fiica – Dona Mirela (copilul cel mare), este medic și profesează în America.

Acum, Puiu Gherghe a intrat într-un club select, al celor care am trecut de șapte decenii. Pe lângă sănătate, trebuie să te intereseze și cum ești privit de concetățenii tăi. Puiu Gherghe te poate privi și îl poți privi în ochi cu aceeași nonșalanță dintotdeauna, cu sinceritate și prietenie. Căci prietenia este atributul celor aleși. Și Puiu Gherghe este unul dintre cei aleși: de noi, de societate, de Dumnezeu.

*Dr. Tudor Nedelcea,
Institutul de Cercetări Socio-Umane „C.S. Nicolăescu-Plopșor” din Craiova,
al Academiei Române*